насилие или да се създаде омраза срещу отделни лица или групи от хора, обединени по раса, цвят на кожата, религия, произход, национална или етническа принадлежност, се наказва с лишаване от свобода от една до пет години.

(2) Който подбужда другиго към престъпление по ал. 1, се наказва с лишаване от свобода до една година.

https://lex.bg/bg/laws/ldoc/1589654529

№ 4: Български жертви през войните от 1878 до 1945 г.

Втора световна (включва т.нар. „Отечествена" война) 1941–1945 г.
8337 убити, 22 958 ранени, 9155 изчезнали безследно, общо 40 450.
8337 убити + 9155 изчезнали, общо загуби **17 492.**
Вж. http://www.militarymuseum.bg/expo21tzq/postoqnna/II.html,
Централен военен архив,
също rdsc.md.government.bg/ About/voennaistoria/3_08.php

Изрично е посочено, че тези числа се отнасят само до т.нар. „Отечествена" война. България обаче участва във Втората световна война от декември 1941 г. и български военни части са изпратени в „новоосвободените" земи, бивши югославски и гръцки територии, които са дадени на България за администриране до края на войната. Освен частите в Македония, която вече се смята част от България, военни части участват в преследване на партизани в Беломорието (Гърция) и в бивша Югославия, главно Сърбия.

Съпротивителните движения в тези две страни са признати от Съюзниците като техни съюзници, а тези, които воюват срещу тях – за врагове. Гърция и Югославия имат емигрантски правителства в Лондон по време на войната и тези правителства са признати като легитимни от Съюзниците. Въпреки че българските управници, а вероятно и народът, не смятат, че България участва във военни действия против Съюзниците, за последните въпросът не стои така. САЩ, СССР и Великобритания разглеждат действията на българските военни корпуси в Югославия и Гърция като враждебни. А те нанасят поражения върху местните съпротивителни движения и самите понасят жертви и загуби.

По официални български сведения броят на загубите в Гърция и Югославия до 9 септември 1944 г. е общо 8450, включващ убити, ранени и безследно изчезнали (с. 395). Не е ясно дали в това число са включени големият брой „изчезнали" в последните дни на изтеглянето на Корпусите от Гърция и особено Югославия, така че тези 8450 убити, ранени и безследно изчезнали трябва да се разглеждат като абсолютния минимум на българските загуби по онова вре-

ме. Липсва разбивка на данните, от която да се установи поотделно броят на убитите, ранените и изчезналите. Ако 3/5 от общия брой (8450) се приемат за ранени, загубите – убити и безследно изчезнали – ще са **3380**.

Официалните цифри за жертвите от бомбардировките в 1943 и 1944 г. са противоречиви, но се смята, че е имало 1828 убити и повече от 2300 ранени (с. 367). Споменати са за прегледност, но като цивилни загуби не могат да бъдат калкулирани заедно с военните загуби.

Прибавени към гореспоменатите 17 492, загубите на България през Втората световна война стават **20 872** души като абсолютен минимум (17 492 + 3380).

Европейска (Първа световна) война 1915–1918

Над 115 000 убити и изчезнали Уикипедия

Над **100 000** " ДАА

88 106, вкл. 9604 турци – *Българи и турци*, с. 160, цитира се Статистически годишник на Българското царство, 1926 г., с. 555–556, по Ялъмов, стр.114.

Балканските войни 1912–1913

48 000 според ДАА **47 657** по азбучен показалец

18 000 убити

60 000 ранени по Христов, 1922 г.

15 000 умрели

Над 66 000 убити или умрели по болест вж. Сайт history – kabinata

Сръбско-българската война 1885–1886

28 списъка х 25 души във всеки = **700** (678) – ДАА поименен списък 860?

Освободителна война 1878–1879

1347 убити от 7000 опълчение Регионален исторически музей, Пловдив.

Руските жертви общо 26 395 убити и безследно изчезнали.

ЖЕРТВИТЕ ВЪВ ВСИЧКИ ВОЙНИ = 170 576

(20 872 + 100 000 + 47 657 + 700 + 1347)

АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ – българските историци поддържат тезата за общо 30 000 жертви до края на въстанието. Американският историк Ричард Милман (Richard Millman) намира тези твърдения преувеличени и ги нарича мит. Юджийн Скайлър (Eugene Schuyler), учен, секретар и главен консул в американската легация в Цариград, който е разследвал жертвите скоро след потушаване на въстанието, говори за 15 000 цивилни жертви. По същото

време вторият секретар на английското посолство в Цариград Уолтър Беъринг (Walter Baring), който е бил изпратен да разследва със същата цел за установяване на броя на жертвите, ги посочва на 12 000. Американската историчка Барбара Йелавич (Barbara Jelavich) в 1999 г. споменава 15 000 жертви. Други съвременни френски и британски източници посочват 12 000–15 000 жертви. Броят на загиналите в битки е труден за установяване, а числото **20 000** жертви общо загинали българи (главно цивилни) може да се приеме като средно, ако не и меродавно.

Общо всички войни, включително жертвите в Априлското въстание – 190 576.

№ 5: Конгреси и пленуми на ЦК на БКП. Състав на ЦК и Политбюро

БСДП

I конгрес на БСДП (Бузлуджански, учредителен) – 20 юли (2 август)[A] 1891 г.
II конгрес на БСДП (Пловдивски) – 20 август (2 септември) 1892 г.
III конгрес на БСДП (Търновски, извънреден) – 3–6 юли (16 юли) 1893 г.

БРСДП

4 I конгрес на БРСДП (Обединителен, Софийски) – 3–7 юли (16–20 юли) 1894 г. (БСДП и БСДС)
5 II конгрес на БРСДП (Софийски) – 27–31 юли (9–3 август) 1895 г. Стачните борби.
6 III конгрес на БРСДП (Софийски) – 21–25 юли (3–7 август) 1896 г. Стачното движение.
7 IV конгрес на БРСДП (Казанлъшки) – 13–18 юли (26–31 юли) 1897 г. За тактиката и съглашенията.

[A] В скоби са дадени датите по новия стил. Преминава се от Юлианския към Григорианския календар, така че до 28 февруари 1900 г. се прибавят 12 дни към съществуващата дата, а след тази дата – по 13 дни. В България новият стил се въвежда от 31 март 1916 г. 31 март 1916 г. е последван от 14 април 1916 г. В случая с конгресите на БКП по-горе съм прибавял по 13 дни към датите от стария стил до 31 март 1916 г. След 31 март 1916 г. всички дати са единствено по новия стил.